

Sygn. akt VIII C 665/21

/

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Justyna Osiewała-Wawrowska

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 7,38 zł (siedem złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII C 665/21

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2021 roku powód - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. powództwo o zapłatę kwoty 1.352,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 lipca 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu roszczenia pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 7 maja 2021 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do B. A. samochód marki H. (...) o nr rej. (...). Szkada została zgłoszona pozwanemu, którego łączyła z poszkodowanym umowa ubezpieczenia AC. W dniu 14 maja 2021 roku poszkodowany zawarł z warsztatem P. M.K. S. Sp. j. zlecenie naprawy przedmiotowego pojazdu. Warsztat naprawczy, zgodnie z treścią zlecenia naprawy, sporządził kalkulację naprawy i przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń celem uzgodnienia kosztów naprawy stosownie do wymogów umowy AC. Zakład ubezpieczeń zweryfikował przedłożoną mu kalkulację naprawy. Warsztat naprawczy, wykonując naprawę, nie uwzględnił zastosowanych przez zakład ubezpieczeń potrąceń jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy. Według powoda, przedstawione działania ze strony warsztatu naprawczego wyczerpywały formułę uzgodnienia kosztów naprawy w myśl OWU AC. W oparciu o powyższą kalkulację naprawy, za wykonaną usługę, warsztat naprawczy wystawił fakturę VAT.

Poszkodowana w dniu 14 maja 2021 roku zawarła umowę o przelew wierzytelności z P. M.K. S. Sp. J., która z kolei dnia 22 czerwca 2021 roku zawarła umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) sp. z o. o. z siedzibą w G., kausalną w świetle zlecenia do umowy o powierniczy przelew wierzytelności.

W dniu 23 czerwca 2021 roku, w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z dnia 22 czerwca 2021 roku, pozwany zakład ubezpieczeń przyznał odszkodowanie za przedmiotową szkodę w wysokości 2.391.22 zł.

(pozew k. 5-7)

W piśmie z dnia 1 września 2021 r. – odpowiedzi na pozew, pozwany, reprezentowany przez niezawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany podniósł, że przedmiotowa szkoda była likwidowana w ramach łączącej poszkodowanego z pozwanym umowy dobrowolnego ubezpieczenia AC, wobec czego w sprawie mają zastosowanie OWU o symbolu (...)01/19, na podstawie których zawarto umowę ubezpieczenia pojazdu w wariantcie serwisowym. To na podstawie przedmiotowej umowy zakład ubezpieczeń ustalił zakres oraz koszt naprawy a następnie przyznał odszkodowanie. Wskazał on również, że nie zgadza się on z ustaloną przez powoda stawką za roboczogodzinę robocizny lakierniczej oraz robocizny blacharskiej. Zdaniem pozwanego, strony łączyła umowa ubezpieczenia AC i według niej należało dokonać likwidacji powstałej szkody, a ta wymagała każdorazowego uzgodnienia z ubezpieczycielem. Wypłata odszkodowania nastąpiła więc na podstawie zweryfikowanej faktury VAT zgodnie z zapisami OWU.

(odpowieź na pozew k. 35-36v.)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie, przy czym prokurent powoda w piśmie procesowym z dnia 21 grudnia 2021 roku (UP) w odpowiedzi na pismo – odpowiedź na pozew pozwanego - cofnął złożone w pozwie wnioski dowodowe w zakresie wnioskowanego wcześniej dowodu z zeznań świadków, zgłosił nowe wnioski dowodowe.

(pismo procesowe powoda k. 52-56)

Na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2022 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo w całości. Cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

(elektroniczny protokół rozprawy z 19 sierpnia 2022 r. k. 84-84v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 maja 2021 roku pojazd marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność B. A., brał udział w zdarzeniu komunikacyjnym, w wyniku którego uległ uszkodzeniu.

W dacie zdarzenia pojazd, o którym mowa objęty był ochroną ubezpieczeniową z tytułu umowy autocasco w pozwanym Towarzystwie (...) potwierdzonej polisą nr (...). Polisa została zawarta w wariantcie Autocasco serwisowym brutto. Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia, Uszkodzenia (autocasco-Diler) należących do Klientów Indywidualnych oraz Małych i Średnich Przedsiębiorstw – (...) - (...)01/19.

Zgodnie z wiążącymi strony OWU - § 7 pkt 1 ppkt 1 w wariantcie serwisowym, wybranym przez poszkodowanego, rozliczanie szkód następuje na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastrzeżeniem postanowień § 23-28.

Paragraf 23 pkt OWU stanowił, że w wariantcie serwisowym, w celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4 sposób naprawy pojazdu i wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią.

Paragraf 24 ust. 1 OWU stanowi z kolei, że jeżeli w umowie ubezpieczenia zawartej w wariantcie serwisowym przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy z zastosowaniem:

- 1) naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A.,
- 2) średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,
- 3) ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A..

Ustęp 4 § 24 OWU stanowi, że w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu, miejsca stałego zameldowania lub siedziby Ubezpieczającego, nie więcej niż 100 zł brutto za 1 roboczogodzinę prac, blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych i wysokość zużycia eksploatacyjnego, wskazanego w OWU.

(kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 16-17, kserokopia polisy k. 45, OWU k. 38-44v., okoliczności bezsporne)

B. A. nie prowadzi działalności gospodarczej, a przedmiotowy pojazd nie jest środkiem trwałym wpisanym do ewidencji środków trwałych. Poszkodowana nie ma możliwości odliczenia podatku VAT.

(oświadczenie o VAT k. 17, okoliczności bezsporne)

Poszkodowani zgłosili szkodę u pozwanego z tytułu ubezpieczenia AC. Zakład ubezpieczeń nadał sprawie numer (...).

W dniu 17 kwietnia 2021 roku poszkodowani zawarli z (...) sp. z o. o.

sp k. z siedzibą w Ł. umowę zlecenia naprawy przedmiotowego pojazdu w zakresie obejmującym wszystkie uszkodzenia powstałe w wyniku zdarzenia z dnia 12 kwietnia 2021 roku, objęte szkodą o nr (...).

Strony ustaliły, że koszt naprawy stanowić będzie równowartość kwoty wynikającej z kalkulacji naprawy wykonanej przez Zleceniobiorcę w systemie A. w momencie, kiedy znane mu będą wszystkie uszkodzenia, do których doszło w szkodzi (...), w szczególności z uwzględnieniem pełnego zakresu szkód opisanych przez uprawnioną do tego osobę za ramienia zakładu ubezpieczeń lub niezależnego rzeczoznawcę, części nowych i oryginalnych zakupionych w (...), w cenie obowiązującej u głównego importera wg cennika na datę naprawy, stawki za 1 roboczogodzinę w wysokości 225 zł netto (blacharstwo-mechanika) / 225 zł netto (lakierowanie).

Warsztat, zgodnie z treścią zlecenia sporządził kalkulację naprawy nr (...) z dnia 17 maja 2021 roku na kwotę 3.744,02 zł, przyjmując stawkę za 1 roboczogodzinę na poziomie 225 zł netto, w tym roboczogodzinę robocizny lakierniczej na poziomie 225 zł i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją mailem z dnia 17 maja 2022 r. zakładowi ubezpieczeń celem akceptacji kosztów naprawy. Nadto, poinformowano, że w przypadku, gdy stanowisko co do wysokości stawki będzie się różnić od stanowiska warsztatu, zastrzeżono, że rozstrzygnięcie sporu w przedmiotowej sprawie zostanie skierowane na drogę postępowania sądowego. Zastrzeżono dzień 20 maja 2021 r. na akceptację kosztorysu, po upływie terminu zakład przystąpi do naprawy pojazdu.

(umowa zlecenia naprawy pojazdu k. 16, kalkulacja naprawy nr (...), mail z dn. 17.05.2021r., na załączonej płycie k. 27, okoliczności bezsporne)

W dniu 14 maja 2021 roku poszkodowana B. A. zawarła z P. M.K. S. Sp. J. z siedzibą w Ł. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której poszkodowana przelała na warsztat naprawczy wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy AC poszkodowanego za szkodę w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...), powstała na skutek zdarzenia z dnia 7 maja 2021 roku, przysługującego mu od (...) Spółki Akcyjnej, której nadano numer (...).

(umowa przelewu wierzytelności k. 18)

W dniu 21 czerwca 2021 roku warsztat naprawczy, w oparciu o sporządzoną wcześniej kalkulację naprawy i przeprowadzoną naprawę, wystawił fakturę VAT nr (...) za wykonanej naprawy na kwotę 3.043,93 zł netto, 3.744,03 zł brutto i terminem płatności oznaczonym na dzień 5 lipca 2021 roku.

(faktura k. 21)

Dnia 22 czerwca 2021 roku powód zawarł z P. M.K. S. Sp. J. w Ł. umowę o powierniczy przelew wierzytelności, na mocy której cedent przelał na cesjonariusza swoją wierzytelność przysługującą mu od pozwanego za szkodę komunikacyjną o numerze (...) w pojeździe marki H. (...) nr rej (...), powstała w dniu 7 maja 2021 roku tytułem odszkodowania z polisy ac poszkodowanego.

(zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności k. 19, umowa przelewu wierzytelności k. 20)

Pismem z dnia 22 czerwca 2021 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w pełnej wysokości, tj. w wysokości 3.744,03 zł w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma. Wraz z wezwaniem przesłano m.in. fakturę VAT za wykonaną naprawę.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany, w dniu 23 czerwca 2021 roku, przyznał i wypłacił odszkodowanie w wysokości 2.391,22 zł. Zakład ubezpieczeń zweryfikował stawkę rbg do kwoty 130 zł netto.

W dniu 25 listopada 2021 roku powód bezskutecznie wezwał pozwanego do zapłaty brakującej części odszkodowania - w terminie 6 dni.

(wezwanie do zapłaty k. 26; zweryfikowana kalkulacja naprawy k. 22-25, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominięto wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sporządzonych w innych postępowaniach. Należy bowiem wskazać, iż wnioski te zostały zgłoszone na okoliczność potwierdzenia faktu spornej stawki za roboczogodzinę (a nie na wysokość średnich stawek rbg zgodnie z treścią § 24 ust. 3 OWU). Zdaniem Sądu okoliczność, iż stawki rbg były między stronami sporne nie ulega wątpliwości, w przeciwnym wypadku prawdopodobnie sprawa nie znalazłaby swojego finału w Sądzie. Należy również wskazać, iż pozwany nie kwestionował stawki rbg jako rynkowej, ale wskazywał, iż zastosowanie znalazł § 24 ust. 4 OWU, uprawniający pozwanego do obniżenia stawki rbg do średnich stawek arytmetycznych usług naprawczych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następne k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie szkody) oraz postanowienia zawartej przez poszkodowanego z pozwanym umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W przypadku umowy autocasco świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Zakres odszkodowania precyzuje umowa stron, w tym postanowienia ogólnych warunków umowy – w tym przypadku ogólne warunki ubezpieczeń, które należy traktować jako część umowy (por. Sąd Najwyższy w wyroku z 21 czerwca 2001r. IV CKN 382/00, Monitor Prawniczy z 2003, nr 1, s. 33).

W sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7 maja 2021 roku, jak również okoliczność, że w jego dacie poszkodowana była stroną umowy ubezpieczenia autocasco obejmującą pojazd marki H. (...) nr rej (...) w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę.

Osią sporu w niniejszej sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Podkreślić w tym miejscu należy, że powód opiera swoje żądanie na łączącej poszkodowanego z pozwanym umowie ubezpieczenia AC, które jest dobrowolnym ubezpieczeniem komunikacyjnym. Zasady i zakres odszkodowania z ubezpieczenia mienia określa umowa ubezpieczenia, bliżej ogólne warunki ubezpieczenia (OWU) konkretnego zakładu ubezpieczeń, który ubezpieczający wybiera.

Przy ubezpieczeniu autocasco to strony w umowie określają zasady ustalenia odszkodowania w sytuacji zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Umowa ubezpieczenia może zawierać także postanowienia określające sposób liczenia szkody, ustalania wartości uszkodzonego lub zniszczonego mienia, podstawy do przyjęcia szkody całkowitej lub częściowej. Umowa ta jest dla stron wiążąca i znajduje zastosowanie w sytuacji odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Zaznaczyć trzeba, że zasada pełnego odszkodowania realizowana jest jedynie w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym odpowiedzialności cywilnej. W pozostałych ubezpieczeniach kompensacja szkody jest dokonywana w granicach określonych warunkami ubezpieczeń.

Zgodnie z § 23 wiążących strony OWU, w wariantcie naprawienia szkody, wybranym przez powoda, w celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4 sposób naprawy pojazdu i wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią. Gdy te nie zostaną uzgodnione z E. Hestią, w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu, miejsca stałego zameldowania lub siedziby Ubezpieczającego, nie więcej niż 100 zł brutto za 1 roboczogodzinę prac, blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, wskazanego w OWU.

Należy zatem przyjąć, że strony ustaliły, że sama faktura nie jest wystarczającym dokumentem potwierdzającym zasadność wypłaty przez pozwanego odszkodowania w kwocie wynikającej z tej faktury w przypadku niezgodnienia sposobu naprawy pojazdu i wysokości jej kosztów.

W przedmiotowej sprawie uznać należy, że naprawy dokonano bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy. Trudno bowiem przyjąć, forsowaną przez pełnomocnika powoda tezę, że samo przesłanie kosztorysu sporządzonego przez zakład naprawczy „celem akceptacji”, stanowi uzgodnienie kosztów i sposobu naprawy. Należy zwłaszcza nadmienić, iż mail z dnia 17 maja 2021 r. stanowił jedynie propozycję akceptacji (lub nie) kosztów naprawy, zwłaszcza, iż w dalszej części maila poinformowano, że w przypadku, gdy stanowisko co do wysokości stawki będzie się różnić od stanowiska warsztatu, zastrzeżono, że rozstrzygnięcie sporu w przedmiotowej

sprawie zostanie skierowane na drogę postępowania sądowego. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na krótki termin wyznaczony na dzień 20 maja 2021 r. „na akceptację kosztorysu”, po upływie terminu zakład przystąpi do naprawy pojazdu. Oznacza to, że autor tego maila, nie dążył do uzgodnienia z pozwanym kosztów naprawy, a jedynie do akceptacji tych kosztów, niejako pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Powód nie wykazał, że zgodnie z zapisem § 23 OWU, za „uzgodnione z E. Hestią” należy uznać jedynie wymianę korespondencji e-mailowej pomiędzy warsztatem a pozwanym. W konsekwencji w ocenie Sądu, nie sposób uznać, że w sprawie uzgodniono sposób naprawy i wysokość jej kosztów, tym samym do ustalenia należnego powodowi odszkodowania zastosowanie powinna znaleźć regulacja zawarta w § 24 pkt 4 OWU.

Podkreślić w tym miejscu należy, że w ocenie Sądu wiążące strony umowy zapisy § 23 i 24 OWU są jasne i logiczne nadto stanowią standardowe klauzule stosowane w umowach ubezpieczenia dobrowolnego. Niewątpliwie ubezpieczyciel ma bowiem prawo do uprzedniego uzgodnienia proponowanego kosztu i sposobu naprawy, tak by uniknąć potencjalnych nadużyć ze strony ubezpieczonych. Jego istnienie znajduje wręcz uzasadnienie w dyspozycji art. 354 § 2 k.c.

To, że odszkodowanie wyliczone z uwzględnieniem zapisu § 24 ust 4 OWU jest niższe niż wynikające z kosztorysu sporządzonego przez zakład naprawczy, nie przesądza o zasadności żądania odszkodowania według faktury VAT. Podkreślić jeszcze raz należy, że strony dobrowolnej umowy ubezpieczenia mienia mogą skutecznie zastrzec w jej treści określone obowiązki, których wykonanie przez ubezpieczającego służyć ma ochronie uprawnionego interesu ubezpieczyciela zagrożonego zdarzeniem objętym ryzykiem ubezpieczeniowym (por. wyrok SO w Olsztynie z dn. 04.03.2021r., sygn. akt IX Ca 1046/20, wyrok SO w Bydgoszczy z dnia 5 grudnia 2019 roku, sygn. akt VIII Ga 47/19).

Dążąc do zrównania pojęcia „uzgodnienia sposobu i wysokości kosztów naprawy” z „przedstawieniem zakładowi ubezpieczeń kosztorysu naprawy” w istocie powód dąży do bezpodstawnego przekształcenia umowy ubezpieczenia dobrowolnego w czynność zapewniającą pokrycie wszelkich kosztów wynikłych ze zdarzenia ubezpieczeniowego, co nie jest jednak istotą ubezpieczenia AC.

W świetle powyższego, wobec dokonania naprawy bez uprzedniego uzgodnienia z zakładem ubezpieczeń sposobu i kosztów naprawy, a wręcz świadomie i celowo wbrew wskazaniom zakładu ubezpieczeń, przedłożenie faktury VAT za dokonaną naprawę nie może przesądzać i nie przesądza o uznaniu zasadności przyznania odszkodowania w wysokości odpowiadającej kosztom wskazanym w fakturze.

Skoro zatem ubezpieczyciel przyznał i wypłacił odszkodowanie w wysokości 2.391,22 zł, przyjmując stawkę za 1 roboczogodzinę w wysokości nawet większej niż wynikająca z zapisu § 24 ust 4 (gdzie maksymalnie tę określono na kwotę 100 zł brutto), brak było podstaw do uwzględnienia powództwa. Strona powodowa nie wykazała bowiem by przyznane jej odszkodowanie zostało ustalone w sposób niezgodny z zapisami wynikającymi z § 24 ust 4 OWU, a to niewątpliwie ją zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. i obowiązującą zasadą rozkładu ciężaru dowodów obciążała obowiązek udowodnienia roszczenia w świetle postanowień OWU AC. Powód przede wszystkim nie zgłosił, żadnego dowodu mającego na celu wykazanie, iż zastosowana przez warsztat stawka 225 zł netto, była stawką średnią zgodnie z postanowieniami OWU.

Na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7,38 zł tytułem kosztów uwierzytelnionego notarialnie pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego swojemu pracownikowi (k. 37-37v.). powiększone o odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty. Pozwany nie wykazał, aby poniósł większe koszty swojego uczestnictwa w sprawie.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji.